

foretage en generel og gennemgribende lovændring, der efter et forholdsvis kort åremål forkaster grundlaget for det ved loven af 1970 gennemførte system, der på afgørende punkter ændrede stillingen før loven af 1970. På den anden side erkender nævnet, at der kan være grundlag for på visse punkter at præcisere og uddybe lovens intentioner på det samfundsmæssige og ædruelighedsmæssige område, sådan som disse er indeholdt i lovens forarbejder.

Det fremhæves i redegørelsen, på hvilke områder og forhold en nærmere præcisering og eventuelt skærpelse af de gældende retningslinjer efter nævnets opfattelse kan komme på tale, og redegørelsen munder ud i en henstilling om, at der ved en lovændring gives handelsministeren en bemyndigelse til at fastsætte nærmere retningslinjer for administrationen af alkoholbevillinger i overensstemmelse med de af nævnet skitserede, samt at de nuværende forholdsvis komplicerede bestemmelser om adgangen til fratagelse af alkoholbevillinger forenkles.

Disse henstillinger fra landsbevillingsnævnet er fulgt ved udformningen af lovforslaget, der imidlertid går noget videre og bl. a. tillægger afgørelser om alkoholbevillinger, der endemigt er truffet af kommunalbestyrelser, en særlig vægt. I øvrigt henvises vedrørende lovforslagets enkelte bestemmelser til bemærkningerne nedenfor.

Forslaget vil ikke medføre konsekvenser for den statslige administration eller øgede udgifter for statskassen og skønnes heller ikke at ville forøge kommunernes administration.

I bilag 2 til lovforslaget er de gældende bestemmelser i lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v. samt de foreslåede ændringer optaget som paralleltekster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Ændringen er rent formel og skyldes den ændrede næringslov, lov nr. 601 af 10. december 1975.

Til nr. 2.

Efter den gældende lovs § 11, stk. 1, gælder en alkoholbevilling for 8 år, men kan, når særlige omstændigheder taler derfor, gives for 4 år eller alene for vinter- eller sommerhalvåret. Ønskes en bevilling i øvrigt begrænset eller betinget, udstedes den af landsbevillingsnævnet efter indstilling fra kommunalbestyrelsen.

Denne indskrænkning i kommunalbestyrelsens kompetence til at knytte begrænsninger eller betin-

gelser til en alkoholbevilling forekommer ikke hensigtsmæssig. Det sker ret tit, at en alkoholbevilling ønskes begrænset til kun at give adgang til servering af øl — bevillingsansøgeren er ikke sjældent selv interesseret i en sådan serveringsbegrænsning — og det synes rimeligt, at kommunalbestyrelsen på egen hånd kan foretage en sådan begrænsning i serveringsadgangen ifølge bevillingen. Det samme kan siges om adgangen til at begrænse en bevilling til servering i f. eks. en idrætsklub til den personkreds, der benytter klubbens anlæg. Ligeledes forekommer det praktisk, at kommunalbestyrelsen selv får adgang til at betinge en bevilling til servering af stærke drikke af f. eks. en samtidig mulighed for servering af madvarer eller at betinge en fornyelse af en bevilling af, at restaurationens standard højnes.

Som ovenfor anført er alkoholbevillingernes gyldighed ifølge den gældende lov principielt 8 år, og kommunalbestyrelsen kan kun under særlige omstændigheder begrænse gyldighedstiden på nærmere angivet måde. Under hensyn til de ofte store investeringer, der gøres i restaurationsvirksomheder, bør bevillingens gyldighed også fremtidigt normalt udstrækkes til dette åremål, men det forekommer hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen får frihed til på egen hånd at give bevillinger med kortere løbetid, end der er fastsat i den gældende lov, hvilket bl. a. muliggør, at kommunalbestyrelsen kan give en bevilling forsøgsvis for en kortere periode.

Af de nævnte praktiske grunde og som led i bestræbelserne i lovforslaget som helhed for at tillægge den lokale bevillingsmyndighed større indflydelse på afgørelser i sager om alkoholbevillinger foreslås det, at bevillinger efter omstændighederne kan begrænses eller betinges på lokalt plan. Det bemærkes, at den lokale bevillingsmyndigheds afgørelse fortsat skal kunne indbringes for landsbevillingsnævnet som ankeinstans, jfr. bemærkningerne til nr. 5.

Til nr. 3.

Den foreslåede ændring, hvorefter afslag på ansøgninger om alkoholbevilling givet af et eventuelt nedsat bevillingsnævn ikke umiddelbart kan indbringes for landsbevillingsnævnet, men først må indbringes for kommunalbestyrelsen, er nødvendiggjort af den foreslåede nye bestemmelse i § 13, stk. 2, der tillægger afgørelser om alkoholbevilling, som træffes af en kommunalbestyrelse med alle tilstedeværende medlemmers stemmer, en særlig betydning i tilfælde af anke til landsbevillingsnævnet.

Til nr. 4.

Bestemmelserne om bevillingsnævnets sammensætning har hidtil stået i § 11, stk. 3. Ændringen i